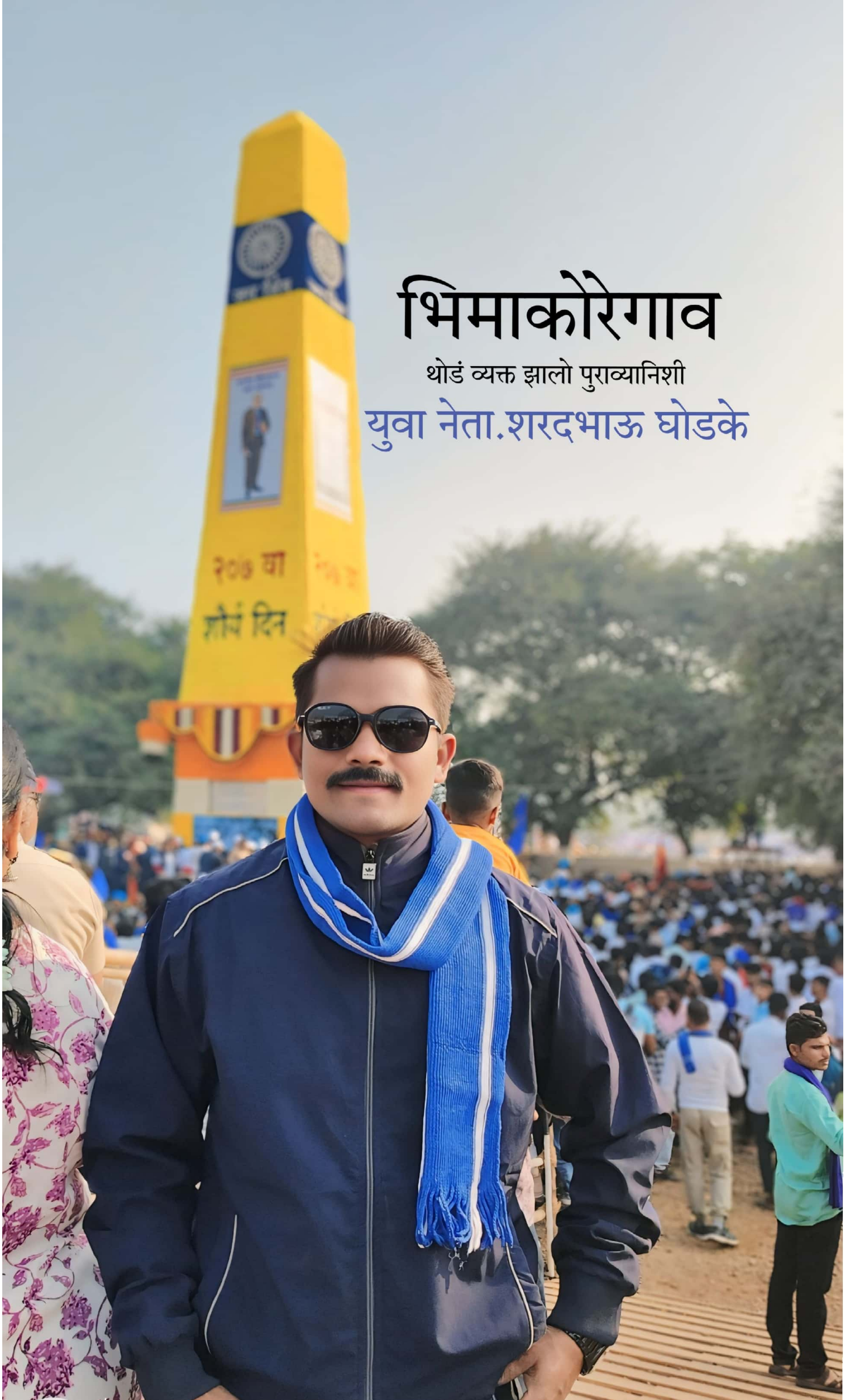

भिमाकोरेगाव
थोडं व्यक्त झालो पुराव्यानिशी
युवा नेता.शरदभाऊ घोडके
२०७ या
शौर्य दिन

भिमाकोरेगाव विजयस्तंभ एक प्राचीन स्मारक Obelisk ची रचना व इतिहास समजुन घ्या, आंतरराष्ट्रीय एकमेव भारतीय Obelisk जतन आणि संवर्धन करा-शरद घोडके,आजाद समाज पार्टी

THE OXFORD
HISTORY OF INDIA

From the Earliest Times to
the end of 1911

BY

VINCENT A. SMITH, C.I.E.

wonderful defence of Koregāon (Koregaum) for eleven hours on January 1, 1818, by Captain Staunton, with 500 Bombay native infantry, 250 irregular cavalry, and two six-pounders served by twenty-four European gunners from Madras, against the whole army of the Pēshwā, numbering more than 20,000, merits a passing notice. The little garrison suffered 276 casualties. The action, called the 'Indian Thermopylae' by Tod, is commemorated by a stone obelisk at the village. Except at Mahīdpur, where the European element in the army of the commander-in-chief was considerable, the actions in the fourth Marāthā war were won almost exclusively by native Indian troops under the command of trusted British officers. No soldiers could have done better than the men who defended Kirkee, Sītābaldī, and Koregāon.

Surrender of the Pēshwā. Bājī Rāo, finding resistance or even escape hopeless, had surrendered on June 3, 1818, to Sir John Malcolm, who entered into wholly unnecessary negotiations, and granted him the excessive annuity of eight lakhs (800,000) of

पुणे: ज्या पध्दतीने ऐतिहासिक वास्तु अर्कोलॉजीकल मध्ये समाविष्ट होत नसतात ऐतिहासिक पुरावे असुनदेखील
मग त्या ऐतिहासिक स्थळांचा वापर स्वत:ची मालमत्ता करण्याचा प्रकार असतो....त्यासाठी जे जे अधिकारी यांनी फेरफार करण्यासाठी प्रयत्न केले,त्यांनी #obelisk ची रचना समजुन घेतली असती तर त्यांच्याकडून हे हस्तांतरण फेरफार झाले नसते,उलट पाठपुरावे करून हे स्थान #Archlogical कडे सपुर्द केले असते.

कांही लोकं स्वतः ला इतिहासकार आणि संशोधक म्हणतात परंतु ते ज्या गोष्टिवर संशोधन करतात त्या वास्तुचं आणि जागेचं महत्व देखील शिवाय पावित्र्य देखील जतन करनं हे त्या संशोधक आणि इतिहासकाराचं कर्तव्य असतं परंतु येथील #Archological आणि प्रशासकिय व्यवस्था एवढी ढिम्म असने म्हणजे इतिहासाला आव्हानच, प्रशासकिय व्यवस्थेने त्या जागेचे फेरफार केले व जेंव्हा या गोष्टी उघड्या पडल्या त्यावेळी ५० रू चे स्वयंघोषित चं बाजारात पुस्तक आलं...परंतु हे करत असताना आपण किती लोकांना फसवत आहोत हे स्वयंघोषित ला माहित नसावं.....
कारन #Obelisk ची रचनाच मुळी सुर्य किरणांशी संबंधीत आहे,कारण #obelisk हे इजिप्शियन संस्कृतीची देन आहे,मरीड गार्डनमध्ये #obelisk ला उगवता सुर्य हा पृथ्वीच्या अंतर्गत जगाला मार्गदर्शन

उगवता सुर्य हा पृथ्वीच्या अंतर्गत जगाला मार्गदर्शन करत आसतो-#SunGodRa प्रमाने,याचं इतर धर्मियांनी देखील माण्य केलं म्हणूनच प्रत्येक देवतेच्या डोक्यावर सुर्य असतो.पुर्वी इजिप्त देश त्यांचं ऋतुचक्र व वेळ समजण्यासाठी #obelisk चा वापर करत होता, त्यामुळे मरीड गार्डन मधील obelisk व त्याच्या अवतीभवतीचा परिसर १२/१३ एकर भव्य गार्डनयुक्त व अतिक्रमण मुक्त असतो,obelisk ला सुर्यप्रकाशापासुन अतिक्रमण होणार नाही याची दक्षता म्हणुन अवती भवती उंच वास्तु नसतात... शिवाय एकही उंच वस्तु त्यास अतिक्रमण करणार नाही याची तेथील देश दक्षता घेतात कारण obelisk हे सुर्यप्रकाशाशी निगडीत असतं.त्यामुळे हे स्मारक व त्यासाठी असलेली नियोजित जमिण Archological च्या अंतर्गत आली पाहिजे व त्याचं इतर देशासारखं जतन आणि संवर्धन झालं पाहिजे.

-भिमाकोरेगाव लढाई खालील गटात झाली...

पेशवे (अरब सैनिक)×२ndB of 1stBNI(500 महार)+Madras Artillary (परवरी)

५०० महार हे सातवाहन ते १८१८ पर्यंत आपल्या नावाच्यापुढे नाक उपपद शब्द वापरत,पुर्वी हेच नागवंशीय लोक म्हणुन गणले जात, त्यामुळे नावाच्या पुढे नाक हा शब्द लावला जात असत...

स्वयंघोषित बागायतदार इतिहासकारसाठी खालील मुद्दे त्यांन याचं खंडन करावं.

1) स्वयंघोषित ने Obelisk काय आहे त्याची रचना कशासाठी याचा अभ्यास करावा...
२)स्वत: स्वयंघोषित इतिहासकार समजतो तर,obelisk मरीड गार्डन प्राचिन स्मारक जतन संवर्धन करण्यासाठी Archological कडे का जात नसेल.
३) Bombay Courier चा २८ फेब्रुवारी १८१८ चा पेपर आपल्या wall वर का टाकत नाही,कारण त्यात सत्य असं आहे कि, पेशव्यांपासुन सातारच्या राजांची सुखरूप सुटका ज.स्मीथ ने केली.
४)परवरी आणि महार या जाती वेगवेगळ्या आहेत.... मद्रास अर्टीलरी- परवरी आणि २nd B Of 1stBNI-५०० बहुसंख्येने नाक उपपद वापरनारे नागवंशीय महार..
५)obelisk ची रचनाच SunGodRa च्या रचनेनुसार झाली तर त्याचा सुर्यप्रकाशाशी संबंध असतो,म्हणजे मरिड गार्डन मधील Obelisk हे इजिप्शियन संस्कृतीनुसार SunGod Ra प्रमाणे काम करतात म्हणजे -उगवता सूर्य पृथ्वीच्या आतील जगाला मार्गदर्शन करत असतो,परंतु स्वयंघोषित कडुन विजय स्तंभालगत अतिक्रमण करून बांधकाम करण्याचे काम झालं होतं, वास्तवात इतर देशात १२/१५ एकर ओपन गार्डन युक्त जमिन असते,त्यावेळी हे स्वयंघोषित LandDevloper च्या

भुमिकेत होते का...
६)जर उसनवारीवर पेशव्यानी अरब सैनिक घेतले होते तर मग त्यांचा वेळीच प्रतिकार झाला नसता तर अरबांचा सत्तेतील किती टक्के वाटा असता...?
७) अर्कोलॉजीकल च्या स्मारक आणि जमिनीचे तलाठी, तहसिलदार, कलेक्टर ला माहीती नसावी का,नसेल तर स्वत: स्वयंघोषित इतिहासकार इतिहास जतन करण्यासाठी प्रयत्न करत होता कि,जमिन घेण्यासाठी तलाठी, तहसिलदार,कलेक्टरचे शिक्के घेण्यासाठी प्रयत्न करत होता.

८) ऐतिहासिक जमिन लाटण्यासाठी जेंव्हा मिडीयाने बातमी उघड केली तेंव्हाच स्वयंघोषित कडुन ५० रू चे पुस्तक छापले गेले...आणि यात मुददाम हुन 'मराठा × इंग्रज' युध्द होते म्हणुन मराठा समाजाला बौद्धांच्या विरोधात उभा केलं गेलं..

९) ऐतिहासिक स्मारकाचे स्वयंघोषित जर इतिहासकार होते तर त्यांच्याकडून बागायतदारी का झाली, ऐतिहासिक जागेचं पावित्र्य राखण्यात स्वयंघोषित का अपयशी ठरले, त्यांच्याकडून त्या जागेत मिरची वांगी का लावल्या गेली.

सनद 338 ,30जुलै 1870

युद्धात शहीद झालेल्या ब्रिटिश सैनिकांच्या स्मरणार्थ इंग्रजांनी पेरणे येथे विजयस्तंभ उभारला होता. जमादारांनी असे ठामपणे सांगितले की त्यांच्या

जमादारांनी असे ठामपणे सांगितले की त्यांच्या पूर्वजांना 13 डिसेंबर 1824 रोजी विजयस्तंभाचे काळजीवाहक म्हणून नियुक्त करण्यात आले होते. कुटुंबाने सनद क्र. 338 (जमीन दस्तऐवज) – दिनांक 30 जुलै, 1870 – असा दावा केला आहे की त्यांना विजयस्तंभ जमिनीसह सुमारे 260 एकर जमीन, त्यांच्या कुटुंबास त्यांच्या पुरुष संतती चालू होईपर्यंत त्यांचा ताबा दिला आहे. त्यानंतर कुटुंबाने जमिनीचे रेकॉर्डही सादर केले आहे.

सुनावणीदरम्यान, राज्य सरकारने असा युक्तिवाद केला की कंडोजीबिन यांना ब्रिटिशांकडून सुमारे 260 एकर जमीन मिळाली होती, परंतु त्यांना केवळ विजयस्तंभ जमिनीचा काळजीवाहक म्हणून नियुक्त करण्यात आले होते. जमादार कुटुंबाने विजयस्तंभ जमिनीचा वापर शेती व इतर व्यावसायिक कारणांसाठी केला होता, हे बेकायदेशीर आणि सनदच्या विरोधात असल्याचेही वकिलांनी निदर्शनास आणून दिले.

सुनावणीदरम्यान, राज्य सरकारने असा युक्तिवाद केला की कंडोजीबिन यांना ब्रिटिशांकडून सुमारे 260 एकर जमीन मिळाली होती, परंतु त्यांना केवळ विजयस्तंभ जमिनीचा काळजीवाहक म्हणून नियुक्त करण्यात आले होते. जमादार कुटुंबाने विजयस्तंभ जमिनीचा वापर शेती व इतर व्यावसायिक कारणांसाठी केला होता, हे बेकायदेशीर आणि सनदच्या विरोधात असल्याचेही वकिलांनी निदर्शनास आणून दिले.

जमादारांनी दावा केला की, त्यांनी जमिनीवर

जमादारांनी दावा केला की, त्यांनी जमिनीवर अतिक्रमण केले आहे आणि तेथे व्यावसायिक कामे करत असल्याचे उपविभागीय अधिका-यांकडून ऑगस्ट 2016 च्या नोटिशीनंतर गुन्हा दाखल करण्यास सांगितले होते; त्यांना १० दिवसांत अतिक्रमण काढण्यास सांगितले होते. जिल्हाधिकाऱ्यांनी नोव्हेंबर 2015 मध्ये राज्य सरकारला 7×12 उताऱ्यामधून कुटुंबाची नावे वगळण्यास सांगणारे पत्र जारी केल्याचेही कुटुंबाला समजले.

Adv. Rohan B Jamadar(Malvadkar) · 6d

@Awhadspeaks का बरं आमची नावे ७/१२ मधून कोर्टाचा अवमान करून काढण्यात आली? हाच का संविधानाचा आदर?

३. मे. कोर्टाने आम्हाला सन २०१७ मध्ये फेटाळले परंतु का व कशासाठी हे तुम्हाला माहिती आहे का? व त्याआधी व त्यानंतर आणि साध्या काय परिस्थिती आहे हे तुम्हाला माहिती आहे का?

६/९

10)२nd B of1st Bni मधील ५०० महार सैनिकांचे ज्यांनी उत्कृष्ट पध्दतीने नेतृत्व केलं अर्थात स्टॉटन यांचा मृत्यु २५ जुन,१८२५ रोजी Cape of Good Hope या ठिकाणी झाला,तेथे त्यांचं स्मारक देखील आहे.आम्ही पुराव्यासकटच इतिहास मांडतो,आम्हाला पुस्तक छापुन पैसे मिळवायचे नाहीत परंतु स्टॉटन चं नंतर काय झालं हे स्वयंघोषित च्या ५० रू च्या पुस्तकात कांहीच नाही

10) स्वयंघोषितला जर इतिहासकार स्वत:ला म्हणत असेल तर बालिश सारखं ‘सामाजिक न्याय

'विभागाकडे कशासाठी पुरावे मागत आहे, वास्तवात सामाजिक न्याय विभाग हा दलितांच्या सामाजिक,अर्थिक उन्नतीसाठी कार्यरत असतो,आणि तो विभाग दलितांचे प्रतिनिधित्व करतो म्हणून लढाईतील ५०० चे १ जानेवारीला कार्यक्रम त्या विभागांतर्गत घेतले जातात...त्या विभागाकडे स्वयंघोषित ला कांहीदेखील पुरावे सापडणार नाहीत ,तरीदेखील स्वयंघोषित वारंवार महितीच्या अधिकाराखाली माहीती मागवत आहे.

11) स्वयंघोषित खरंच इतिहासकार असेल तर आंतरराष्ट्रीय भारतीय #obelisk स्मारक व्हावं असं स्वयंघोषित ला का वाटत नाही....कि आणखीन त्या जागेत बागायतदारी कराविशी वाटते-मिरची-वांगी उत्पादन

12)आणि हो सर्व इतिहास जाणायचा असेल तर #capeofgoodhope मध्ये जाऊन #स्टाटनच्या समाधीला नतमस्तक होऊन सर्व इतिहास माहिती करून घ्यावा.

13)भिमाकोरेगाव युध्दाची तुलना #tharmopayale युध्दाबरोबर का केली जाते जे युध्द #Spartan ३०० सैनिक आणि पर्शियन १५०००० सैनिक यांच्यात घडून आलं व त्याच पध्दतीने १ जानेवारी १८१८ ला भिमा कोरेगाव येथे महार ५०० सैनिकांप्रमाणेच स्पार्टन ४८० BC मध्ये लढले होते ,याचं स्वयंघोषित ने चिंतन करावं...

१५) नंतर आवाड साहेबांना सोशियल मिडिया मधुन विनवणी जेंव्हा ७/१२ मधुन नावे काढली जातात... कसं काय शक्य असतं अशा स्वयंघोषित ना...

POONA'S GREAT DAYS

describing the
Palace of the Peshwas when they were paramount in India;
The British Embassy & its Residents;
The Battles of Kirkee & Koregaon,

after which the last British Resident became the first Commissioner to administer the Peshwa's territories on behalf of the Honourable the East India Company.

"Truth is stranger than Fiction, and considerably more interesting."
Michael Barrington.

3. The sword was presented to Captain Staunton on the 1st of January 1820 by the Honourable Mountstuart Elphinstone. Five years later Lieutenant Colonel Staunton, C. B., died on the 25th of June 1825 off the Cape of Good Hope. Historical Record, 2nd Grenadier Regiment, 19-34, 39.

4. Colebrooke's Elphinstone II, 16-17.

POONA
Published at the Sign of the Crown and Golden Streamer
1944

ुर ५०० महार सैनिकांचे ज्यांनी भिमा-कोरेगाव युध्दात नेतृत्व केलं त्या स्टॉटन यांचा मृत्यु २५ जुन-१८२५ रोजी Cape of Goodhope याठिकाणी झाला तसेच त्या ठिकाणी त्यांचं स्मारक देखील आहे

ायु.शरदभाऊ घोडके-आजाद समाज पार्टी, पुणे जिल्हा संघटक प्रमुख

१७)२nd Battalion of 1st Bombay Native Infantry चे #महार #Tharmopayale युध्दातील #Spartans सारखे लढले.. फिलिप मेसन च्या पुस्तकात या दोन्ही जातींच्या विषयी वाचण्यास मिळेल या बटालियन का निर्मान झाल्या कारण सैन्यातील इतर जाती वर्चस्वामुळे या बटालियन मध्ये कमी जातीची सैनिक भरली जात, इंग्रजांकडून आलेली संधी व हिच लढाई जातीअंताची देखील आपन म्हणु शकतो म्हणुन JEM TOD हा प्रसिद्ध इतिहासकार या युध्दास ‘Indian Tharmopayale’ असं संबोधतो.

१८) स्वयंघोषित चे पुस्तक वास्तवात जमीणीच्या वादातुन प्रकट झालेले पुस्तक आहे,शिवाय स्टाटन चा मृत्यू २५ जुन,१८२५ रोजी केप आफ गुडहोप या ठिकाणी झाला आहे शिवाय व त्याला मिळालेल्या जनरल आर्डर या गोरखपुर मधुन मिळत असत त्यामुळे एवढ्या कमी कालावधीत व एकदम २६० एकर जमिन एका जातीस नाकारून देणे शिवाय मद्रास अर्टीलरी बद्दल स्वयंघोषित च्या पुस्तकात फक्त सहयोगी तुकडी म्हणुन उल्लेख करनं वास्तवात scotland church of mission college मार्फत एक शिष्यवृत्ती दिली जाते जी कि १२५००/- रु ची जी मद्रास अर्टीलरी मधील जार्ज विलीच्या नावे दिली जाते.मद्रास अर्टीलरी ची रचना देखील कमी जातीच्या लोकांचीच होती ज्यात परवरी जातीचे लोक होते.परवरी व महार या जाती वेगवेगळ्या आहेत.

University of Madras.

THE CALENDAR FOR 1903-1904.

VOL. II.

LIST OF HIGH SCHOOLS, AFFILIATED INSTITUTIONS, ENDOWMENTS, GRADUATES AND UNDER-GRADUATES.

wonderful defence of Koregāon (Koregaum) for eleven hours on January 1, 1818, by Captain Staunton, with 500 Bombay native infantry, 250 irregular cavalry, and two six-pounders served by twenty-four European gunners from Madras, against the whole army of the Pēshwā, numbering more than 20,000, merits a passing notice. The little garrison suffered 276 casualties. The action, called the 'Indian Thermopylae' by Tod, is commemorated by a stone obelisk at the village. Except at Mahīdpur, where the European element in the army of the commander-in-chief was considerable, the actions in the fourth Marāthā war were won almost exclusively by native Indian troops under the command of trusted British officers. No soldiers could have done better than the men who defended Kirkee, Sītābaldī, and Koregāon.

Surrender of the Pēshwā. Bājī Rāo, finding resistance or even escape hopeless, had surrendered on June 3, 1818, to Sir John Malcolm, who entered into wholly unnecessary negotiations, and granted him the excessive annuity of eight lakhs (800,000) of rupees a year. The Governor-general, knowing that the fugitive must have surrendered at discretion and that he was not in a position to argue about terms, disapproved of Malcolm's action, but felt bound to confirm it officially. The question concerning the propriety of Malcolm's proceedings evoked much difference of opinion. Personally I agree with Grant Duff and Lord Hastings in holding that Sir John allowed his feelings of compassion for fallen greatness to overbear his judgement. Bājī Rāo, a perjured, vicious coward, possessed no personal claim whatever to the absurdly generous treatment which he received. The office of Pēshwā having been extinguished, Bājī Rāo was allowed to reside at Bithūr, a sacred place near Cawnpore, where he lived for many years. His adopted son, known as Nānā Sahib, gained an infamous immortality in the Mutiny.

Political settlement. The political settlement resulting from the war was planned by Lord Hastings on broad lines, as his strategy had been, and in a comprehensive spirit which took count of all the conditions of the complex problem. He desired a permanent, not merely a temporary settlement, which should secure general peace under the avowed paramount control of the British government, with the minimum of interference in the internal affairs of states allowed to retain their autonomy. No native state within India proper could any longer claim absolute independence.

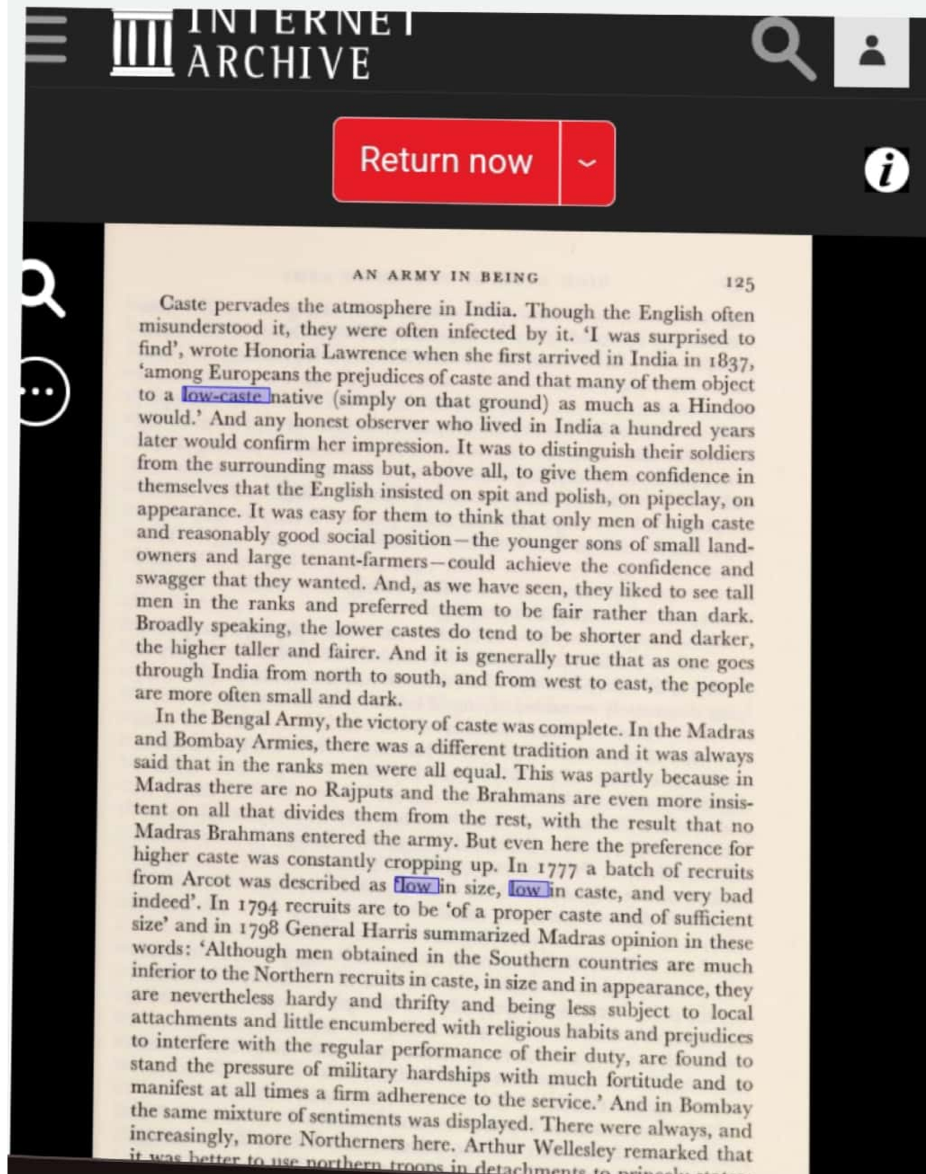
Paramount power established. Prinsep, writing in 1824 or 1825, observes

'that the universal extension of the British influence has been attended with advantage to the people of India is a proposition not likely to be combated at the present day. The different state of Malwa, and of all provinces recently brought within its range, as viewed now that the system has had five years trial, compared with the condition of the same countries in 1817–18, establishes the fact incontestably. . . . But we may be allowed to observe, that such a result could not have been produced by the simple extirpation of the Pindarees, and suppression of the predatory system;

१९)१३ जुन १८१७ ची संधी 'पुणे संधी' म्हणुन ओळखली जाते,हि संधी पेशवा आणि इंग्रज यांच्यात झाली होती या संधीमुळे पेशव्यांचा नागपुर च्या गायकवाड वरील हक्क संपुष्टात आला व तसेच मराठा संघराज्यावरील पेशवे अध्यक्षपद संपुष्टात आले त्यामुळे पेशवे एकलकोंडे पडुन सुडभावनेपोटी कारस्थाने करत होते...येथे हे एक लक्षात आणावं वाटतं कि,उसन वारीचे अरब सैनिक जे पेशव्यांकडुन लढले त्यांचा जर इंग्रजांकडून प्रतिकार झाला नसता तर अरबांची सत्ता येण्यास वेळ लागला नसता...हे

भिमा कोरेगाव युध्द पेशवे (उसनवारीचे अरब सैनिक)×इंग्रज (२nd B of 1st BNI-500 बहुसंख्येने नाक उपपद असनारे नागवंशीय महार,Madras Artillary -परवरी) यांच्यात हे युध्द झालं या कमी जातीच का या बटालियन मध्ये घेतल्या हे फिलिप मेसन च्या बुकमध्ये सविस्तर माहिती भेटेल...

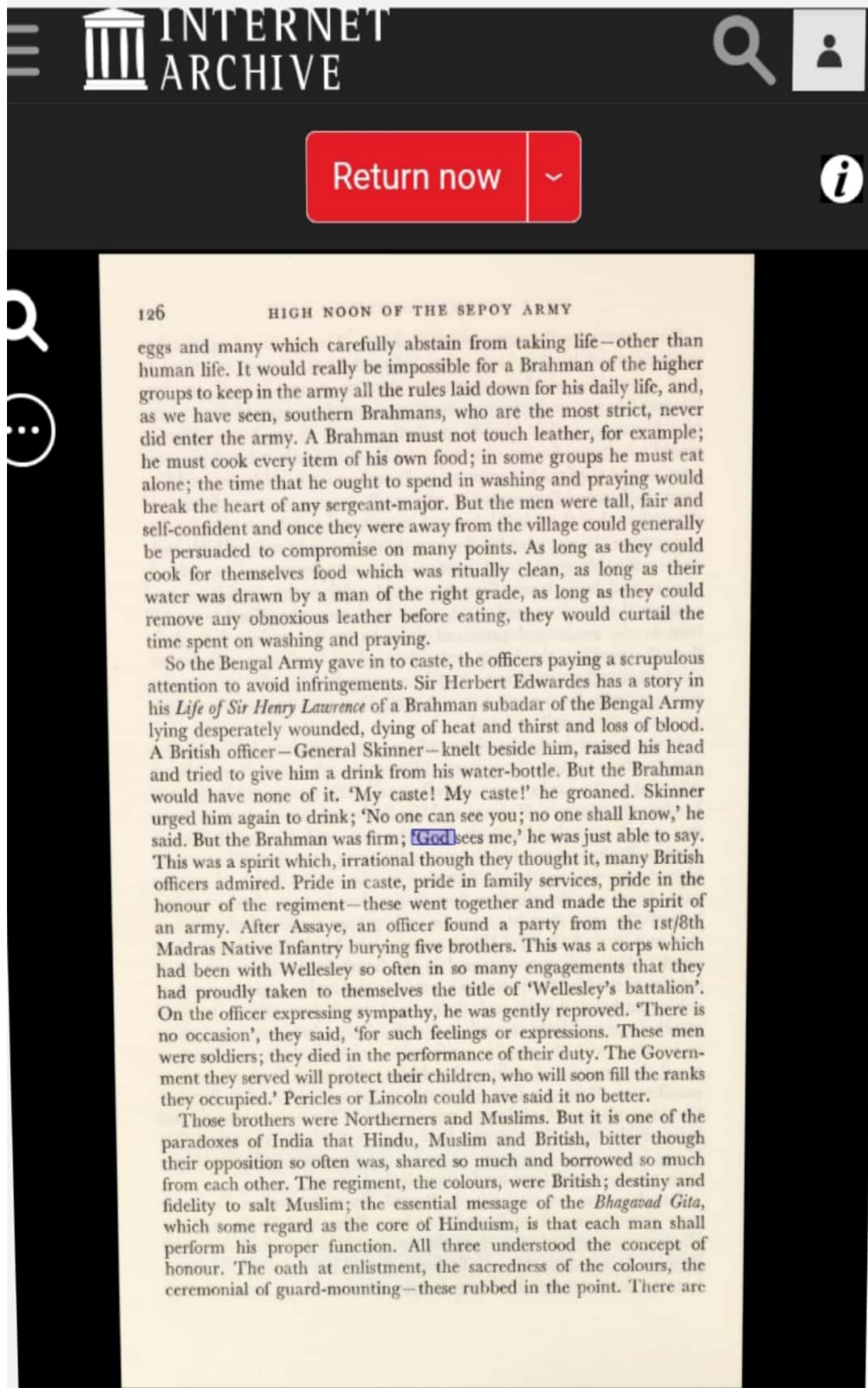
सैन्य रचना हि जातीव्यवस्थेवर आधारीत होती,कारण ब्राह्माण सैनिक बटालियन मध्ये असताना Ritual पद्धतीने राहत तो प्रसंग खालील प्रमाणे फिलीप मेसन च्या बुक मध्ये A Matter of Honour मध्ये पहायला भेटेल

AN ARMY IN BEING 125

Caste pervades the atmosphere in India. Though the English often misunderstood it, they were often infected by it. 'I was surprised to find', wrote Honoria Lawrence when she first arrived in India in 1837, 'among Europeans the prejudices of caste and that many of them object to a low-caste native (simply on that ground) as much as a Hindoo would.' And any honest observer who lived in India a hundred years later would confirm her impression. It was to distinguish their soldiers from the surrounding mass but, above all, to give them confidence in themselves that the English insisted on spit and polish, on pipeclay, on appearance. It was easy for them to think that only men of high caste and reasonably good social position—the younger sons of small land-owners and large tenant-farmers—could achieve the confidence and swagger that they wanted. And, as we have seen, they liked to see tall men in the ranks and preferred them to be fair rather than dark. Broadly speaking, the lower castes do tend to be shorter and darker, the higher taller and fairer. And it is generally true that as one goes through India from north to south, and from west to east, the people are more often small and dark.

In the Bengal Army, the victory of caste was complete. In the Madras and Bombay Armies, there was a different tradition and it was always said that in the ranks men were all equal. This was partly because in Madras there are no Rajputs and the Brahmans are even more insistent on all that divides them from the rest, with the result that no Madras Brahmans entered the army. But even here the preference for higher caste was constantly cropping up. In 1777 a batch of recruits from Arcot was described as 'low in size, low in caste, and very bad indeed'. In 1794 recruits are to be 'of a proper caste and of sufficient size' and in 1798 General Harris summarized Madras opinion in these words: 'Although men obtained in the Southern countries are much inferior to the Northern recruits in caste, in size and in appearance, they are nevertheless hardy and thrifty and being less subject to local attachments and little encumbered with religious habits and prejudices to interfere with the regular performance of their duty, are found to stand the pressure of military hardships with much fortitude and to manifest at all times a firm adherence to the service.' And in Bombay the same mixture of sentiments was displayed. There were always, and increasingly, more Northerners here. Arthur Wellesley remarked that it was better to use northern troops in detachments to princely states:

126 HIGH NOON OF THE SEPOY ARMY

eggs and many which carefully abstain from taking life—other than human life. It would really be impossible for a Brahman of the higher groups to keep in the army all the rules laid down for his daily life, and, as we have seen, southern Brahmans, who are the most strict, never did enter the army. A Brahman must not touch leather, for example; he must cook every item of his own food; in some groups he must eat alone; the time that he ought to spend in washing and praying would break the heart of any sergeant-major. But the men were tall, fair and self-confident and once they were away from the village could generally be persuaded to compromise on many points. As long as they could cook for themselves food which was ritually clean, as long as their water was drawn by a man of the right grade, as long as they could remove any obnoxious leather before eating, they would curtail the time spent on washing and praying.

So the Bengal Army gave in to caste, the officers paying a scrupulous attention to avoid infringements. Sir Herbert Edwardes has a story in his *Life of Sir Henry Lawrence* of a Brahman subadar of the Bengal Army lying desperately wounded, dying of heat and thirst and loss of blood. A British officer—General Skinner—knelt beside him, raised his head and tried to give him a drink from his water-bottle. But the Brahman would have none of it. 'My caste! My caste!' he groaned. Skinner urged him again to drink; 'No one can see you; no one shall know,' he said. But the Brahman was firm; 'God sees me,' he was just able to say. This was a spirit which, irrational though they thought it, many British officers admired. Pride in caste, pride in family services, pride in the honour of the regiment—these went together and made the spirit of an army. After Assaye, an officer found a party from the 1st/8th Madras Native Infantry burying five brothers. This was a corps which had been with Wellesley so often in so many engagements that they had proudly taken to themselves the title of 'Wellesley's battalion'. On the officer expressing sympathy, he was gently reproved. 'There is no occasion', they said, 'for such feelings or expressions. These men were soldiers; they died in the performance of their duty. The Government they served will protect their children, who will soon fill the ranks they occupied.' Pericles or Lincoln could have said it no better.

Those brothers were Northerners and Muslims. But it is one of the paradoxes of India that Hindu, Muslim and British, bitter though their opposition so often was, shared so much and borrowed so much from each other. The regiment, the colours, were British; destiny and fidelity to salt Muslim; the essential message of the *Bhagavad Gita*, which some regard as the core of Hinduism, is that each man shall perform his proper function. All three understood the concept of honour. The oath at enlistment, the sacredness of the colours, the ceremonial of guard-mounting—these rubbed in the point. There are

युवा.नेता शरदभाऊ घोडके – आजाद समाज पार्टी

२१) स्वयंघोषित ने त्याच्या ५०रू.च्या पुस्तकात छ.शिवाजी महाराज ते डॉ.बाबासाहेब आंबेडकर यांच्या भिमाकोरेगाव भेटीपर्यंत इतिहास सांगितला आहे,परंतु स्वयंघोषितला दोन बटालियन कश्या निर्माण झाल्या का निर्माण झाल्या हे सांगितलं नाही.स्टॉटनचा मृत्यु१८२५ चा व ६ महिन्यांच्या कालावधीत जमिणीसाठी व care taker ची भुमिका घेण्यासाठी चाललेली धावपळ शिवाय इंग्रज जातीवादी होते हे

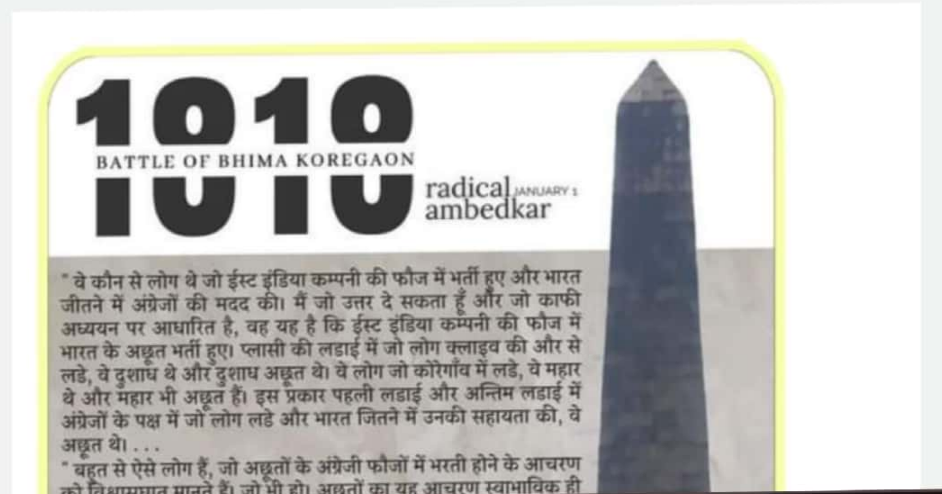
छ.शिवाजी महाराज ते डॉ.बाबासाहेब आंबेडकर यांच्या भिमाकोरेगाव भेटीपर्यंत इतिहास सांगितला आहे,परंतु स्वयंघोषितला दोन बटालियन कश्या निर्माण झाल्या का निर्माण झाल्या हे सांगितलं नाही.स्टॉटनचा मृत्यु१८२५ चा व ६ महिन्यांच्या कालावधीत जमिणीसाठी व care taker ची भुमिका घेण्यासाठी चाललेली धावपळ शिवाय इंग्रज जातीवादी होते हे सांगणं म्हणजे खरोखरच बनवा बनवी सारखंच आहे , त्यामुळे जी २६० एकर १७ गुंठे जमीन भिमाकोरेगाव विजयस्तंभाच्या care taker च्या भुमिकेसाठी दिली होती,ती जमीन देखील शासनाने घ्यावी तेथे

शासनाने महाविद्यालय, हॉस्पिटल काढावीत शिवाय पावने दहा एकर जमीनीवर भव्य भिमाकोरेगाव स्मारक बांधण्यात यावे.

वादग्रस्त पुस्तक खालील प्रमाणे.....

१ जाने. १८१८ कोरेगाव भीमा लढाईचे वास्तव – ॲड.रोहन बाळासाहेब जमादार(माळवदकर) (1)

Download

BOMBAY COURIER.

VOL. XXVIII.] SATURDAY, FEBRUARY 28, 1818. [NUMBER 1351.

In a short extra on Thursday, we had the pleasure of announcing the dispertion of *Bajee Row's* forces at Ashta by General Smith. This took place on the 20th instant, and not on the 22d are we stated in our extra. No official details have as yet, we understand, reached this Presidency, but the following particulars we draw from private sources. On the 19th inst. General Smith was at Yellapoor. In the course of the day it was reported that Bajee Row had, after extorting large sums of money from the inhabitants, moved from Solapoor, in a westerly direction, towards Punderpoor. Genl. Smith in consequence of this information moved from Yellapoor at one o'clock at night; and after proceeding 8 or 9 miles on the Punderpoor road, he was informed, that Bajee Row had turned off upon Kurkoona, which induced the General to change his route also. Soon after the army had crossed the Beema at Kurrowlee, it was ascertained that Bajee Row had encamped at Ashta, upon which General Smith pushed on with all his cavalry; and after he had advanced a few miles beyond Mundapoor, the nagaras of the enemy were heard beating below a hill which covered our forces from their view. The cavalry was then formed in three contiguous columns, the two squadrons of H. M. 22d light dragoons being in the centre; and in this order they came close upon the enemy, who had one body of between 2 and 3000 men formed in some low and uneven ground and protected also by a Nullah, of which advantages of position this body of the enemy availed themselves to receive our charge, but they were soon driven off; and rapidly pursued in their retreat on a larger body; where also they attempted to rally and make a stand, but were quickly routed by H. M. 22d dragoons.

Each column following up i's successful charge, soon came amongst the enemy's followers and baggage. We have captured about 12 elephants 57 camels and some horses. Bajee Row abandoned his palanquin and fled on horseback. Gokla was killed early in the action. The loss to the enemy in killed and wounded is very considerable. We are happy to say that ours is very small, being one man killed, and one officer and eighteen men wounded. The officer wounded is Lieut. Warrand H. M. 22d dragoons. His Highness the Sattarah Rajah and all his family are safe in General Smith's camp, joyful and highly delighted that the perseverance and valor of our troops have rescued them from the hands of Bajee Row.

हा पेपर 28 फेब्रुवारी-1818 चा आहे..
यामध्ये सातारच्या राजांची ज.स्मीथ ने पेशव्यापासुन सुटका कशी केली,कोणत्या कोणत्या गावी पेशवे
महिना धावपळ करत होते हा सर्व वृत्तांत या 28 फेब्रुवारीच्या 1818 च्या पेपर मध्ये आहे..
त्यामुळे ज्या छ.राजेंना बंदी करणारे पेशवे चं आपन समर्थन करणार की इंग्रंज सैनिकातील 500 शुरांचं करणार...

Bombay Courier 28 February 1818 ,N-1351

पेशव्यांनी १३ जुन १८१७ चा इंग्रज सरकारसोबत तह केला या करारामुळे मराठा सरदारावरील पेशव्यांचे अधिपत्य संपुष्टात आले.

1800 च्या दशकापर्यंत, मराठ्यांचे संघटन एक संघटित झाले होते, १)पुण्याचे-पेशवे
२) ग्वाल्हेरचे-सिंधिया
३)इंदोरचे-होळकर
४)बडोद्याचे-गायकवाड
४)नागपूरचे-भोसले
हे प्रमुख घटक होते. ब्रिटीशांनी वश करुन या गटांशी शांतता करार केला आणि त्यांच्या राजधानीत निवासस्थाने स्थापन केली. पेशवे आणि गायकवाड यांच्यातील महसूल वाटणीच्या वादात इंग्रजांनी हस्तक्षेप केला आणि १३ जून १८१७ रोजी कंपनीने पेशवा बाजीराव द्वितीय यांना गायकवाडांच्या महसुलावरील दाव्यांचा त्याग करुन आणि मोठा भूभाग इंग्रजांना देण्याच्या करारावर स्वाक्षरी करण्यास भाग पाडले. पुण्याच्या या तहाने औपचारिकपणे इतर मराठा सरदारांवरील पेशव्याचे अधिपत्य संपुष्टात आणले, अशा प्रकारे अधिकृतपणे मराठा संघराज्य संपुष्टात आले.यानंतर लवकरच पेशव्यांनी पुणे येथील ब्रिटीश रेसिडेन्सी जाळून टाकली..

फिलिप मेसन यांनी त्यांच्या पुस्तक 'अ मॅटर ऑफ ऑनर' मध्ये.
जनरल स्मिथ, त्याच्या अधिकृत अहवालात या लढाईने लिहिले,
"कोरेगाव येथील कारवाई ही सर्वात चमकदार कामगिरी होती. कोणत्याही सैन्यात ज्यामध्ये युरोपियन आणि स्थानिक सैनिकांनी सर्वात उदात्त भक्ती दाखवली आणि भूक आणि तहानेच्या दबावाखाली सर्वात रोमँटिक शौर्य जवळजवळ मानवाच्या पलीकडे आहे सहनशक्ती

फिलिप मेसन

अ मॅटर ऑफ आनर

2nd Battalian of Bombay N.I-(500)
transferd name to-Grenadiers Battalian

भिमाकोरेगाव-सातारा
१ महीना पेशव्यांना धावपळ करावी लागली
भिमाकोरेगाव-शिरूर-आष्टी-(येथे बापु गो.मारला गेला)-पंढरपूर,वेळापुर-कराड,फलटन अखेर सातारा -(येथे छ.प्रतापसिंह राजांची व त्यांच्या परिवाराची पेशव्यापासून सुखरुप सुटका केली ज.स्मीथने केली.)

PG.N.21

a good word for the sepoy who had been born in the south; his fidelity and his courage had been proved again and again. None the less, a preference for men who looked well on parade constantly asserted itself, even in these armies. One example – almost unbelievable because of its ingratitude and stupidity – will be enough to make the point.

For about a century and a half, it was a distinction to be a Grenadier. One company in a battalion, or at some periods in India two companies out of ten, were Grenadiers. They stood on the right of the line on parade; they wore special headgear and 'wings' or epaulettes. They were picked men and had to be above average height; the Grenadier company would be chosen for a task of special danger or difficulty. For a whole battalion to be designated Grenadiers was a very special honour indeed. This honour was conferred on the 2nd/1st Bombay Infantry after Koregaum and the title was still borne in 1947 by the 2nd/4th Bombay Grenadiers. The names of the fifty dead at Koregaum were recorded on a monument; they show that two were Muslims and eight Rajputs, while forty came from the south and of these no less than twenty-two were of very low caste, commonly regarded as untouchable. But since Grenadiers must be tall, the 2nd/1st from then on recruited only Muslims, Rajputs and men from Oudh. The reward of valour was loss of employment.

There was thus a drift to the north, as a recruiting-ground, long before the Mutiny. Until the late 1840s, when still taller men were

A MATTER OF HONOUR

An account of the Indian Army, its officers & men

PHILIP MASON

A MATTER OF HONOUR या बुकमध्ये 2nd Battalian of 1ST BI चे सैनिक हे महार समाजाचे होते नंतर 1947ला 2nd BT/1st BN.I चे GRENADER BATTALIAN असं नामकरन करण्यात आलं. सहसा मद्रास आणि 2nd bt/1st B.N.I मध्ये एकाच जातीची लोकं घेतली जात कारण भारतीय सैन्य रचना जातीव्यवस्थेवर आधारलेली होती,त्यामुळे लेखकाने सैन्यातील एका ब्राम्हणाचा प्रसंग सांगितला आहे.एकदा एक ब्राम्हण सैनिक मृत्युच्या गर्तेत असताना एक इंग्रज अधिकारी त्यास पाणी देतो परंतू तो ब्राम्हण माझी जात-माझी जात असं बोलतो व पाणी पिण्यास नकार देतो.त्यावर इंग्रज अधिकार म्हणतो I AM SPIRITE GOD SEND ME परंतू तरीही पाणी पिण्यास नकार देतो..अशा जातीय व्यवस्थेमुळे इंग्रजांनी या दोन्ही बटालियन मध्ये कमी जातीचे लोक भरले होते.

आयु.शरदभाऊ घोडके-पुणे जिल्हा संघटक प्रमुख आ.स.पा
मो.9579661137

THE OXFORD HISTORY OF INDIA

From the Earliest Times to the end of 1911

BY

VINCENT A. SMITH, C.I.E.

M.A. (Dubl. & Oxon), Hon. Litt.D. (Dublin), Indian Civil Service Retired, M.R.A.S.
Gold Medallist of the Royal Asiatic Society;
Author of *Asoka, The Early History of India, A History of Fine Art in India and Ceylon, Akbar the Great Mogul, &c.*

15-0470
21/1/19

OXFORD
AT THE CLARENDON PRESS

पेज क्र.630
भिमा कोरेगाव युध्द हे पेशवा आणि 500 मध्येच झालं आहे.मग हे 500 कोण? तर 2nd B/OF 1ST B.N.I चे सैनिक जे कि जास्तीत जास्त संख्येने कमी जातीचे होते म्हणजेच महाराष्ट्रातील महार जातीचे...व मद्रास ARTILLARY मध्ये परिहार जातीचे (मद्रास मधील जात) सैनिक होते...या दोन बटालियन मध्ये फक्त कमी जातीचे लोक भरले होते कारण एकमेव म्हणजे पुर्वी भारतीय सैन्य रचना ही वर्गरनेवर आधारीत होती,व यामध्ये ब्राम्हण वर्चस्वामुळे या दोन बटालियन बनवण्यात आल्या होत्या...

शरदभाऊ घोडके-आ.स.पा.पुणे जिल्हा संघटक प्रमुख
मो.९५७९६६११३७

पेज क्र.१११

पेशवाओं का वंश," मैकलीन कहते हैं, "केवल सत्तर वर्षों के लिए अस्तित्व में था, और इसका पतन इतना तेज था कि अगर अंग्रेजों ने बाजी राव को सत्ता से बाहर नहीं किया होता, तो मराठों ने जिन अरब भाड़े के सैनिकों को उनके लिए लड़ने के लिए किराए पर लिया था, वे जल्द ही राज्यों की स्थापना कर चुके होते भारत में अपने स्वयं के। कुशासन इतना चरम पर था - हर उस व्यक्ति को न्याय से वंचित किया जा रहा था जो इसे प्राप्त करने के लिए बल का उपयोग नहीं कर सकता था, जबकि काश्तकार और नागरिक समान रूप से बढ़ते कराधान से

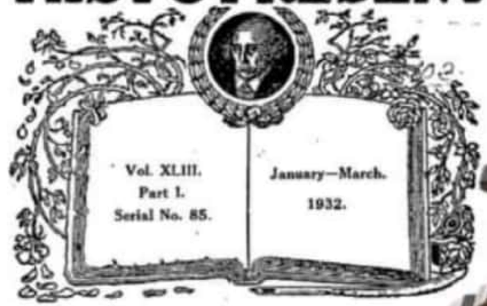

CENSUS OF INDIA
VOLUME X.

BOMBAY
(TOWN & ISLAND)

BENGAL PAST & PRESENT

Vol. XLIII.
Part I.
Serial No. 85.

January—March.
1932.

५०० सैनिक जिद्दीने लढले,कारण एकमेव म्हणजे समाजातील असनारी असमान वागणुक

-Journal of Culcatta Historical Society

pege No 43

(I) A similar experiment was tried during the great war, when the 111th Mahars were raised on the Bombay side. Deccan and Konkan Mahars, drawn from the lowest stratum of Hindu Society, formed at least half of the British force which achieved the Signal Victory of Corygaum [Koregaon] against the army of the Peshwa on January 1, 1818.

JOURNAL OF THE CALCUTTA HISTORICAL SOCIETY

आयु.शरदभाऊ घोडके-आ.स.पा-पुणे जिल्हा संघटक प्रमुख

Double-tap left or right to skip 10s

1:23 / 2:23

Share this:

 Twitter

 Facebook